

ਯਿਸੂ ਹੀ ਜਵਾਬ ਹੈ

(ਮਰਕੁਸ 2:1-12)

ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਪਰ ਐਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਹੋ। ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਰੂਹਾਨੀ, ਸਿਹਤ ਸਬੰਧੀ, ਆਰਥਕ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਂ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਚਾਹੇ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਯਿਸੂ ਹੀ ਹੈ।

ਪੂਰਾ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਇਸ ਮਹਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਮਰਕੁਸ 2: 1-12 ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਇਕ ਆਮ ਘਟਨਾ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਚਾਰ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਰੋਗੀ ਮੁੱਖ (ਮਰਕੁਸ 2:1-4)

ਆਇਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ‘‘ਕਿੰਨਿਆਂ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਜਾਂ ਉਹ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਵਿਚ ਫੇਰ ਆਇਆ, ...’’ (ਆਇਤ 1ਓ)। ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ, ਗਲੀਲ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕੇਂਦਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਉਹਦੇ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਮਰਕੁਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ (1:21-31)। ਉਸ ਵਕਤ, ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਅਸੁੱਧ ਆਤਮਾ ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ (1:23-27) ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਦੀ ਸੱਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਸੀ (1:29-31)। ਦਿਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੰਗਾਈ ਸਭਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ (1:32-34)। ਹੁਣ ਯਿਸੂ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ਼ਾਇਦ ਗਲੀਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਰੁਝੇਵੇਂ ਭਰੇ ਦੌਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅਰਾਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ 1:35, 45), ਪਰ ‘‘ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਉਹ ਘਰੇ ਹੀ ਹੈ’’ (ਆਇਤ 1ਅ)। ਕਿੰਗ ਜੇਮਸ ਵਾਲੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਅਨੁਵਾਦ ਮੁਤਾਬਕ ਹੈ, ‘‘ਰੋਲਾ ਪੈ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਘਰੇ ਹੈ’’ (ਆਇਤ 1ਅ)।¹ ਖ਼ਬਰ ਫੈਲ ਗਈ ਕਿ ‘‘ਯਿਸੂ ਪਰਤ ਆਇਆ ਹੈ!’’

‘‘ਤਾਂ ਐਨੇ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਜੋ ਬੂਹੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਥਾਂ ਨਾ ਰਿਹਾ’’ (ਆਇਤ 2ਓ)। ਉਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੰਗ-ਅੰਗ ਵਿਚ ਰਚੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਦਿਨ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਲੋਕ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਜਦ ਚਾਹੇ ਆ-ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਛੇਤੀ ਹੀ ਉਹ ਘਰ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਠਹਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ। ਬਾਹਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤਕ ਭੀੜ ਹੋ ਗਈ।

ਆਇਤ 2 ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ: ‘‘ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਚਨ ਸੁਣਾਇਆ।’’ ਯਿਸੂ ਗੁਆਚੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਅਤੇ ਬਚਾਉਣ ਆਇਆ ਸੀ (ਲੂਕਾ 19: 10)। ਉਹਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਗੱਲ ਇਹੀ ਸੀ। ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਵਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹਰ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ‘‘ਇਕ ਅਧਰੰਗੀ² ਨੂੰ ਚੰਨ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਕੋਲੋਂ ਚੁਕਵਾ ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਏ’’ (ਆਇਤ 3)। ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਉਤਾਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹਨਾਂ ਚਾਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਦੋਸਤ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ‘‘ਅਧਰੰਗੀ’’ ਸੀ। ਉਹ ਅਧਰੰਗ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਯਾਨੀ ਉਹ ਤੁਰ-ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਹਿਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਮਿਰਗੀ ਦੇ ਦੌਰੇ ਵੀ ਪੈਂਦੇ ਸਨ।

ਪੱਠਿਆਂ ਵਿਚ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸੀ; ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਕਦੇ ਕਦੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਰਦ ਨਿੱਕਲਦਾ ਸੀ, ਜਦ ਇਹ ਰੋਗੀ ਪੀੜ ਨਾਲ ਛੁਟਪਟਾ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਵਿਚ-ਵਿਚ ਇਹ ਦੌਰੇ ਪੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਮੌਤ ਹੀ ਉਹਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੁਆ ਸਕਦੀ ਸੀ।³

ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਹਾਲਤ ਬੜੀ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਸੀ।

ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਉਹਦੇ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਵਿਚ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਨਗਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤ ਨਗਰ ਵਿਚ ਨਾ ਹੋਣ; ਜਾਂ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਵਿਚ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਕਾਰਣ ਜੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਵਾਰ ਇਹ ਚਾਰੇ ਦੋਸਤ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰ ਸਣੇ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ, ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਵਿਛਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਪਤਲੀ ਦਰੀ ਸੀ। (ਚਾਰਾਂ ਨੇ ਇਕ-ਇਕ ਨੁੱਕਰ ਤੋਂ ਫੜਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।)

ਇਹ ਚਾਰ ਬੰਦੇ ਸਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਜਵਾਬ ਹੈ ਬਲਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੋਸਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਹੈ। ਆਇਤ 5 ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸੀ?

ਮਦਦ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਚ

ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਚੰਨ੍ਹੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।⁴ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਵਿਚ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਮਹਾਨ ਗਲੀਲੀ ਦੌਰੇ ਸਮੇਂ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਹੁਣੇ-ਹੁਣੇ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਫਰਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਸਾਨੂੰ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਭਾਵ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ

ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ‘ਕੋਈ ਵਚਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ’ (ਲੂਕਾ 1:37)!

ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿਚ

ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਬੰਦਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਭਾਵ ਉਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕਈ ਕਾਰਣ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਦੌਰੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿਖਾਈ ਸੀ ਪਰ ਹਾਲ ਦੇ ਗਲੀਲੀ ਦੌਰੇ ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਤਰਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਦੌਰੇ ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਕੋਝੀ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਵਰਣਨ ਹੈ। ‘ਇਕ ਕੋਝੀ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਣ ਕੇ ਉਹਦੀ ਮਿੰਨਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਠਿਵਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈਂ’ (ਮਰਕੁਸ 1:40)। ਯਿਸੂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਬਾਰੇ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਜਿਹੜੀ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇਹੀ ਹੈ: ‘ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਤਰਸ ਖਾ ਕੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਲੰਮਾ ਕੀਤਾ ਅਰ ਉਹ ਨੂੰ ਛੂਹ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਤੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋ ਜਾਹ’ (ਆਇਤ 41)।

ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਬੈੱਲ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ‘ਰੀਚ ਆਊਟ ਐਂਡ ਟਚ ਸਮਵੰਨ੍ਹ’ ਥੀਮ ਨਾਲ ਇਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ।¹ ਮਸ਼ਹੂਰੀਆਂ ਵਿਚ, ਉਹ ‘ਸਮਵਨ’ ਯਾਨੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੋਈ ਪਰਿਵਾਰ, ਕੋਈ ਦੋਸਤ, ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੱਜਣ ਹੀ ਹੁੰਦਾ-ਬਦਕਾਰ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਹੋਇਆ, ਮੈਲੇ ਕੁਚੈਲੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਬੀਮਾਰ ਨਹੀਂ।² ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਇਕ ਕੋਝੀ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ।

ਉਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿਚ ‘ਕੋਝੀ’ ਨੂੰ ਛੂਹ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕੋਝੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਸਮਾਜ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਲੋਕ ਕੋਝੀ ਨੂੰ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦੇ ਸਨ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ, ‘ਹੱਥ ਵਧਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲਿਆ।’

ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਛੂਹਿਆ? ਕੀ ਉਸ ਦੀ ਚੰਗਾਈ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ? ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ।³ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਛੂਹਿਆ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਕਿਸੇ ਦੁਖੀ ਬੰਦੇ ਦੇ ਮੋਢੇ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੌਸਲਾ ਦਈਦਾ ਹੈ। ਆਇਤ ਤੇ ਫੇਰ ਧਿਆਨ ਦਿਓ: ‘ਉਸ ਨੇ ਤਰਸ ਖਾ ਕੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਲੰਮਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੂਹ ਕੇ ਕਿਹਾ।’

ਜੇ ਕੁਝ ਇਹਨਾ ਚਾਰਾਂ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ‘ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਹੈ’ ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਨਾ ਕਰਦੇ। ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕੋ ਇਕ ਹੱਲ ਹੈ ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਜਦ ਉਹ ਚਾਰ ਬੰਦੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਲਿਆਏ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕ ਰੁਕਾਵਟ ਸੀ। ‘ਉਹ ਭੀੜ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਾ ਆ ਸਕੇ’ (ਆਇਤ 4ਓ)⁴ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਘਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਖਚਾ-ਖਚ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਬਾਹਰ ਤਕ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਥਾਂ

ਨਹੀਂ ਸੀ (ਆਇਤ 2)। ਜੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਹੀ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ‘ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵਾਹ ਲਾ ਕੇ ਵੇਖ ਲਈ ਹੈ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚੱਲੇ ਘਰ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ।’ ਮੈਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਿੰਦਾ, ‘ਚਲੋ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰੁੱਖ ਦੀ ਛਾਵੇਂ ਪਾ ਕੇ ਭੀੜ ਘਟਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।’⁹ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਚਹੁੰਆਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹਾਲਤ ਦਾ ਹੱਲ ਸਿਰਫ਼ ਯਿਸੂ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਕੰਮ ਕੀਤੇ:

(1) ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਔਖਾ ਸੀ:¹⁰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਛੱਤ ਥਾਣੀ ਲੈ ਗਏ। ਜਦ ਮੈਂ ਛੋਟਾ ਸੀ ਤਾਂ ਬਾਈਬਲ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਾਲੇ ਕਾਰਡ ਅਸੀਂ ਵਰਤਦੇ ਸਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਤਸਵੀਰ ਵਿਚ ਇਕ ਘਰ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਹਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਪੌੜੀ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਘਰ ਵਿਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪੌੜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਸੀ ਵੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਧਰੰਗੀ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਤੇ ਪਾ ਕੇ ਲਿਆਉਣਾ ਔਖਾ ਹੀ ਸੀ।¹¹ ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪੌੜੀ ਸੀ। ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਘਰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਪੌੜੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਦੋ ਘਰ ਛੱਤ ਕੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰ ਉਹਨਾਂ ਚਹੁੰਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਦੋ ਚਾਰ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਛੱਤਾਂ ਟੱਪੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਟੁੱਟੀ ਭੱਜੀ ਪੌੜੀ ਮਿਲ ਗਈ ਜਿਹੜੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਕਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜੀ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਦੀ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਛੱਤ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸੋ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਹ ਕੰਮ ਹੈ ਤਾਂ ਔਖਾ ਹੀ ਸੀ।

(2) ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ: ‘ਉਹਨਾਂ ਉਸ ਛੱਤ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੀ ਮੁੱਖ ਕੀਤਾ’ (ਆਇਤ 4ਅ)। ਉਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਛੱਤਾਂ ਕੰਧਾਂ ਤੇ ਸ਼ਤੀਰੀਆਂ ਰੱਖ ਕੇ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਸ਼ਤੀਰੀ ਉੱਤੇ ਕਾਨ੍ਹੇ ਅਤੇ ਕਾਢੀ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਗਾਰਾ ਅਤੇ ਕੱਖ ਕਾਢੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਚਹੁੰਆਂ ਨੇ ਛੱਤ ਵਿਚ ‘ਮੁੱਖ’ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (ਆਇਤ 4ਦ)।¹²

(3) ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜੋਖਮ ਭਰਿਆ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਇਕ ਪਲ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮੰਨ ਲਓ। ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਚਾਨਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਤ ਤੇ ਕੋਈ ਖੜਕਾ ਸੁਣਦਾ ਹੈ। ਮਿੱਟੀ ਦੀਆਂ ਢੀਮਾਂ ਡਿੱਗ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਕਾਨੇ ਵੀ ਡਿੱਗਣ ਲਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉੱਪਰ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰ ਕੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਦੀ ਛੱਤ ਉਧੇੜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗੇਗਾ? ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਛੱਤ ਕੌਣ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ? ¹³ ਜਵਾਬ ਹੋਵੇਗਾ ‘ਚਾਰ ਬੰਦੇ!’ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਛੱਤ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਗੇ ਜਾਂ ਠੀਕ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੇਣਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹਿੰਗਾ ਸੀ! ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਣ।

ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬਾਈਬਲ ਕਲਾਸ ਵਿਚ, ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਦੋਸਤੀ ਲਈ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਾਰੇ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਮਿਸਾਲ। ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਜੋ ਬੜੇ

ਦੁਖੀ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਸੱਦਾ ਦਈਏ, ਪਰ ਜਦ ਉਹ 'ਨਾਂਹ' ਕਰ ਦੇਣ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗੇ, 'ਅੱਛਾ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ,' ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੀਏ? ਕੀ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ 'ਭੀੜ ਦੇ ਘਟਣ ਤਕ' ਉਡੀਕ ਕਰੀਏ ਕਿ ਕਦ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਹਦੇ ਤਕ ਜਾਣਾ ਅਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ?

ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸ ਹਕੀਕਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੀਏ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਲ ਲਿਆਉਣਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਰੁਝੇਵੇਂ, ਸਾਡੇ ਰੁਝੇਵੇਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ, ਸਾਡੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਰਾਹ ਵਿਚ ਰੋੜਾ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਜੇ ਅਸੀਂ ਦਿਲੋਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਯਿਸੂ ਹੀ ਹੱਲ ਹੈ- ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਜਵਾਬ ਹੈ- ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਲਿਆਏ ਬਿਨਾ ਚੈਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੈਠਾਂਗੇ! ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਔਖਾ, ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵਾਂਗੇ! ¹⁴

ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਰੋਗੀ ਮਨੁੱਖ (ਮਰਕੁਸ 2:5-12)

ਆਓ ਹੁਣ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਬੀਮਾਰ ਆਦਮੀ ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹੱਲ ਹੈ। ਚਾਰ ਬੰਦਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਧਿਆਨ ਹਟ ਕੇ, ਯਿਸੂ ਵੱਲ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

... ਉਹਨਾਂ ਉਸ ਛੱਤ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੀ ਮੁੱਖ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਧੇੜਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਮੰਜੀ ਨੂੰ ਜਿਹਦੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਅਧਰੰਗੀ ਪਿਆ ਸੀ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਵੇਖ ਕੇ ਉਸ ਅਧਰੰਗੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਹੇ ਪੁੱਤਰ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਹੋਏ' (ਆਇਤਾਂ 4, 5)।

ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਭੀੜ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਬੜੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਚਾਨਕ, ਯੂੜ, ਮਿੱਟੀ ਅਤੇ ਮਲਬਾ ਉਹਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਡਿੱਗਣ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਉੱਪਰ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਛੱਤ ਟੁੱਟ ਰਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਵਿਚ ਇਕ ਮਘੋਰਾ ਵਿਖਣ ਲੱਗਾ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਸ ਵਿਚ ਚਾਰ ਸ਼ਕਲਾਂ ਉਹਦੇ ਵੱਲ ਘੁਰਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਨਜ਼ਰ ਆਈਆਂ ਅਤੇ ਅੱਠ ਹੱਥ ਉਸ ਮਘੋਰੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੌੜਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਖੀਰ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪਾੜ ਪੈ ਗਿਆ। ਬੜੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਿਆ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਲਿਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਸੀ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਹੁੰਦੀ?

ਐਤਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਇਕ ਮੰਡਲੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਵਚਨ ਬੜੇ ਗੌਰ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਚਾਨਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਤ ਤੇ ਕੁਝ ਬੰਦਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਠੱਕ-ਠੱਕ ਸੁਣਦੀ

ਹੈ। ਛੱਤ ਤੇ ਗੈਂਤੀ ਨਾਲ ਛੱਤ ਉਧੇੜਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਬਿਜਲੀ ਵਾਲੀ ਆਰੀ ਦਾ ਰੌਲਾ ਪੈਣ ਲਗਦਾ ਹੈ।¹⁵ ਛੱਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਟੇਢਾ-ਮੇਢਾ ਟੋਆ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਓਨਾ ਹਿੱਸਾ ਧੜੱਕ ਕਰਕੇ ਹੇਠਾ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਵੇਖਦਿਆਂ ਵੇਖਦਿਆਂ ਮੰਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਾਰ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਬੰਨ੍ਹੀ ਇਕ ਦਰੀ¹⁶ ਲਮਕਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕਹਿਣਗੇ ‘ਉਇ! ਤੁਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਥਾਣੀਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ?’ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ: ‘ਸਾਡੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਵਿਚ ਮੁੱਘ ਕਰਨ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਪਈ! ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ੋਰਅਤ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ?’

ਯਿਸੂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ: ‘ਕਿੰਨੇ ਜ਼ਾਹਿਲ ਲੋਕ ਹਨ! ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਵਿਘਨ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ! ਐਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੀ ਵੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਿਹਨੇ ਬੜੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਇਹ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ!’ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਕਿੰਨਾ ਅਨੋਖਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਹਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬੜੇ ਖ਼ਾਸ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ-ਉਹ ‘ਆਪਣੇ, ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਵਚਨ ਨਾਲ ਸਭਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ’ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:3)-ਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰ ਵਕਤ ਦੇਵੇਗਾ।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਕੀ ਸੀ? ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਕੋਲ ਪਏ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਉਹਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਹਦੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਹੀ ਵੇਖੀ ਸਗੋਂ ਉਹਦੇ ਮਨ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਿਆ। ਉਹਨੂੰ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕਿਸੇ ਪਾਪ ਦਾ ਝੋਰਾ ਉਹਨੂੰ ਖਾਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਅਧਰੰਗੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘ਹੇ ਪੁੱਤਰ! ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਹੋਏ।’ ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘ਪੁੱਤਰ’¹⁷ ਹੋਇਆ, ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਵਿਚ, ਉਹ ‘ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ’ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਜੋ ਮੌਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਲੇ ਮੂਲ ਵਿਚ, ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ‘ਮਾਫ਼ ਹੋਏ’ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।¹⁸ ਮੂਲ ਵਿਚ ਵਾਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ‘ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ, ਮਾਫ਼ ਹੋਏ ਤੇਰੇ ਪਾਪ।’

ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿ ਉਸ ਅਧਰੰਗੀ ਆਦਮੀ ਦਾ। ਸਰੀਰਕ ਕਸ਼ਟ ਉਹਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਪਾਪ ਕਾਰਣ ਸੀ।¹⁹ ਯੂਹੰਨਾ 9 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਕਾਰਣ ਹੀ ਸਰੀਰਕ ਕਸ਼ਟ ਹੋਵੇ (ਆਇਤ 23)। ਸਗੋਂ ਇਸ ਆਇਤ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜਿਸਮਾਨੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਰੂਹਾਨੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਵੱਲ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤੀ ਅਹਿਮ ਤਕਲੀਫ਼ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਪਾਪ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹੱਲ

ਜਦ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹੱਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ ਯਿਸੂ ਪਾਪ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹੱਲ ਹੈ!

ਯਿਸੂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ... ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਜਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣ। ਇਹ ਕੰਮ ਰੱਬ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਗੁਰੂ ਕੋਲੋਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹਦੇ ਵਾਸਤੇ ਉਹਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚਮਕੀਲੇ ਮੋਤੀ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਕੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਭਾਵ ਉਹਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਕਲੌਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਮਰਨ ਲਈ ਭੇਜਣ ਦੀ ਲਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ! ਸਗੋਂ ਯਿਸੂ ਤਾਂ ਪਾਪ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਅਤੇ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ’’ (ਲੂਕਾ 19: 10)।

ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਦੁੱਖ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੜੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਜਿਸਮ ਅਤੇ ਜਾਨ ਰਾਹਤ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਰਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਰਾਹਤ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ, ‘‘ਮੇਰੀ ਰੂਹਾਨੀ ਹਾਲਤ ਕੀ ਹੈ? ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਸਬੰਧ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ?’’

ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਹਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾਵਾਂ/ਤਰਜੀਹਾਂ ਬਦਲ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਅੱਜ ਪਰਿਸਥਿਤੀ-ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ ਸਾਡਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ। ਸੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮਾ ਸੌਂਪ ਕੇ ਚੰਗੇ ਭੰਡਾਰੀ ਬਣਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ (ਤੁਲਨਾ ਉਤਪਤ 1:28; 2: 15)। ਪਰ ਮੈਂ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ, ‘‘ਆਖ਼ਿਰ, ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਇਹੀ ਤਾਂ ਇਕ ਥਾਂ ਹੈ!’’ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਘਰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 14: 1-3)! ਫਿਰ ਮੈਂ ਟੀ.ਵੀ. ਅਤੇ ਫਿਲਮ ਕਲਾਕਾਰਾਂ, ਪੌਪ/ਰੌਕ ਗਾਇਕਾਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਾਮਵਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਦੂਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਡੰਡ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ। ਜਦ ਕਿ ਆਪ ਇਹ ਲੋਕ ਸਾਡੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲੋਂ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ!²⁰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇਸ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਯੋਗਦਾਨ ਨਹੀਂ ਪਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਇਹ ਧਰਤੀ ਸਾਡੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਕ ਰਹਿਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ (2 ਪਤਰਸ 3: 10-13)। ਇਸ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ!

ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਜੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਸਾਫ਼ ਵਿਖਾਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸਮਾਨੀ ਨਾਲੋਂ ਰੂਹਾਨੀ ਹਰ ਹਾਲ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਹੈ। ਮਰਕੁਸ 2 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜਿਸਮਾਨੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖੀ ਹੋ, ਕਸ਼ਟ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਰੂਹਾਨੀ ਕਸ਼ਟ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਿਓ।

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹੱਲ

ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਅਹਿਮ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੂਸਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵੀ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਅਗਲੀ ਆਇਤ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਲੋਚਕ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸਨ ਜਦ ਯਿਸੂ ਨੇ

ਕਿਹਾ: ²¹ ‘ਪਰ ਕਈ ਗ੍ਰੰਥੀ ਉੱਥੇ ਬੈਠੇ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗੇ’ (ਆਇਤ 6)। ‘ਗ੍ਰੰਥੀ’ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੀਆਂ ਨਕਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹੈ। ²² ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ²³ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਣ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਗਲੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ।

ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਸੋਚ ਰਹੇ ਸਨ, ‘ਇਹ ਕਿਉਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਕੁਫਰ ਬਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੌਣ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?’ (ਆਇਤ 7)। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੁਝ ਕੁ ਸੱਚ ਵੀ ਸੀ! ਅੱਜ ਵੀ ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਇਕ ਨੇਕ ਇਨਸਾਨ ਸੀ, ਪਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਫਰ ਬਕਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ (ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 24: 16)। ਇਸ ਲਈ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਦੀ ਸੋਚ ਦਾ ਅਗਲਾ ਤਰਕਸੰਗਤ ਕਦਮ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ‘ਕੀ ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?’ ਪਰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਭਰੀ ਕੁਝਤਣ ਕਾਰਣ ਉਹ ਇਹ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਸਨ।

‘ਅਤੇ ਉਵੇਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਜਾਣ ਕੇ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਇਉਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤੁਸੀਂ ਕਾਹਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ?’ (ਆਇਤ 8)। ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ! ²⁴ ‘ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਸੁਖਾਲੀ ਹੈ, ਇਸ ਅਧਰੰਗੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਹੋਏ ਯਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਉੱਠ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਤੁਰ?’ (ਆਇਤ 9)। ਅਸਲ ‘ਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੌਖਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਹੋਏ।’ ਕੋਈ ਵੀ ਨੀਮ ਹਕੀਮ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ!

ਯਿਸੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ‘ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੇ ਭਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਹੈ।...’ (ਆਇਤ 10)। ਮਸੀਹਾ ਲਈ ‘ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’ ਸ਼ਬਦ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਸੀ। ²⁵ ਯਿਸੂ ਉਸ ਅਦੁੱਤੇਪਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ! ਧਰਤੀ ਤੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਸਿਰਫ਼ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੀ। ²⁶ ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ, ਉਹਨੇ ਇਸ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਕੀਤੀ। ²⁷ ਆਪਣੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨੇ ਉਸ ਅਧਰੰਗੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਉੱਠ, ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਘਰ ਚਲਿਆ ਜਾਹ’ (ਆਇਤ 11)।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗੱਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਰਥਾਤ ਉਹਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਅਰਥਾਤ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮੁਸ਼ਕਲ ਯਾਨੀ ਉਹਦੇ ਪਾਪ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਖ਼ਤ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਫ਼ਰਕ ਸਿਰਫ਼ ਐਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨੇ ਇਹ ਤਰਕ ਥੋੜਾ ਕੁ ਘੁਮਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ: ‘ਉਹ [ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ] ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਵੀ ਸਰਫ਼ਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਉਹਨੂੰ ਅਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਨਾ ਬਖ਼ਸ਼ੇਗਾ?’ (ਰੋਮੀਆਂ 8: 32)। ਜਾਂ ਇੰਜ ਕਹੋ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਡੀ ਅਹਿਮ ਮੁਸ਼ਕਲ ਯਾਨੀ ਪਾਪ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹੱਲ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ

ਸਾਡੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੌਣ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿ ‘ਉੱਠ, ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਘਰ ਚਲਿਆ ਜਾਹ’ ਮਚੇ ਤਹਿਲਕੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ! ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸ ਅਧਰੰਗੀ ਤੇ ਟਿਕ ਗਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਜੇ ਉਹਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਪਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੇ ਹੌਕਾ ਭਰਦਿਆਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਘਰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੁੜ ਜਾਣਾ ਸੀ, ‘ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹਾ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਗਲਤ ਸਮਝੇ।’ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਉੱਠ ਕੇ ਖੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਿਸਤਰ ਕੱਢੇ ਮਾਰ ਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ? ਤਾਂ ਕੀ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ! ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਹਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹੱਲ ਹੈ!

‘ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਰ ਝੱਟ ਮੰਜੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ’²⁸ (ਆਇਤ 12ਉ)! ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਹੋਰ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇਹ ਮੋਅਜਜ਼ਾ ਵੀ ਓਸੇ ਵੇਲੇ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਯਕੀਨ ਦੁਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ (ਅੱਜ ਦੇ ਕਥਿਤ ਮੋਅਜਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟ)। ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਜਿਵੇਂ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਸ਼ਬਦ-ਭੰਡਾਰ ਹੀ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ: ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਤਦ ਉਹ ਸੱਭੇ ਦੰਗ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਸਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ’ (ਆਇਤ 12ਅ)। ਮੱਤੀ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਕਿ ‘ਭੀੜ ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਡਰ ਗਈ ਅਰ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਐਨਾ ਇਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ’ (ਮੱਤੀ 9:8)। ਲੂਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘ਉਹ ਸੱਭੇ ਵੱਡੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਅੱਤ ਭੈਮਾਨ ਹੋ ਕੇ ਬੋਲੇ ਕਿ ਅਸਾਂ ਅੱਜ ਅਚਰਜ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ’ (ਲੂਕਾ 5:26)²⁹

ਯਿਸੂ ਨੇ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹੱਲ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈ!

ਸਾਰ

ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡੀ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਯਿਸੂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ, ਉਹ ਉਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਹਨੇ ਉਸ ਅਧਰੰਗੀ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਮੋਅਜਜ਼ਾ ਕਰੇ ਜਿਹੜਾ ਉਹਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਉਹ ਇੰਜ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ-ਪਰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਲੋੜ ਮੁਤਾਬਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਕੇ ਕੰਮ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।³⁰ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭਾਰ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਫਤਹਿ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇਵੇਗਾ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵੇਖੋ ਕਿ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਸਬੰਧ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਚਿੰਤਾ ਤੁਹਾਡੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸਿਹਤ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਤੌਬਾ ਕਰੋ, ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ (ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਡੁਬਕੀ) ਲਓ (ਮਰਕੁਸ 16: 16; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 38)। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋ, ਤਾਂ

ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਰਾਹੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਆ ਜਾਓ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:22; ਯਾਕੂਬ 5:16)।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਸਬੰਧ ਸਹੀ ਹੋਣ ਤੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਸੀਲੇ ਮਿਲਣਗੇ ਜਿਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲੇਗੀ ਜਿਹੋ ਜਿਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਯਾਕੂਬ 1:5)। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਆਤਮਿਕ ਪਰਿਵਾਰ ਮਿਲੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਯਕੀਨ ਜਾਣੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਹੱਲ ਹੈ-ਉਹੀ ਜਵਾਬ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 14:6)। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਤਸੱਲੀਬਖ਼ਸ਼ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕੇ-ਸਿਰਫ਼ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਤੇ ਘੁੰਮਣ-ਘੇਰੀ ਹੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਹੁਣੇ ਆ ਜਾਓ!

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ 'ਘਰ' ਪਤਰਸ ਦੀ ਸੱਸ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ²ਬਚਪਨ ਵਿਚ ਜਦ ਮੈਂ ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸਾਂ, ਤਾਂ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਸੁਣਦਾ ਸਾਂ, ਮੈਨੂੰ 'ਅਧਰੰਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।' ਇਸ ਵਿਚਾਰੇ ਨੂੰ ਇਹ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ। ³ਚਾਰਲਸ ਕੇ. ਅਰਡਮੈਨ, *ਦ ਗੋਸਪਲ ਆਫ਼ ਮਾਰਕ* (ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ: ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਪ੍ਰੈਸ, 1964), 50. ⁴ਆਇਤ 10 ਵਿਚ 'ਇਖਤਿਆਰ' ਹੈ। ਮੇਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਜਿਹੇ ਇਸਤਿਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ! ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੇ ਕੁਝ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਬੇਟੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਫੇਰ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਚਲੀ ਗਈ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬੇਟੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਚਲੀ ਗਈ। ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਬੇਟੀ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ ਤੋਂ ਡਿਗਰੀ ਲੈਣ ਬਾਅਦ ਜਪਾਨ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਿਆਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਿਤਾਏ। ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬੇਟੀ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਰੋਮਾਨੀਆ ਵਿਚ ਹੈ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਫੂਹਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ *ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ* ਹਾਂ। ⁵ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਕਈ ਪਾਠਕ ਇਸ ਵਾਕ ਨੂੰ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ: 'ਉਹ ਚੰਗੀ ਸ਼ਕਲ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਗਏ, ਨਾ ਕਿ ਬੁਰੇ ਅਤੇ ਬਦਸੂਰਤ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ।' ⁶ਕੁਝ ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਯਿਸੂ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਕੋੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਹੱਥ ਲਾਏ ਚੰਗਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ⁷ਅਕਸਰ ਜਦ ਅਸੀਂ ਮਦਦ ਲਈ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਭੀੜ ਰਾਹ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾ ਦੇਵੇ। ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬੜੀ ਸਿੱਦਤ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ-ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਪਾਠ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਚਾਰ ਬੰਦੇ ਆਏ ਸਨ। ⁸ਜੇ ਇਹ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੋਣਾ ਸੀ, 'ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਕ *ਕਮੇਟੀ* ਕਾਇਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ... ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਾਂਗੇ।' ⁹ਪਾਠ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇ, *ਦ ਗੋਸਪਲ ਆਫ਼ ਮੈਥਿਊ*, ਅੰਕ 1, ਦ ਡੇਲੀ ਸਟੱਡੀ ਬਾਈਬਲ ਸੀਰੀਜ਼ (ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ: ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਪ੍ਰੈਸ, 1956) ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ।

¹ਮੈਂ ਛੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਇਕ ਦਲ ਨਾਲ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂ 'ਚ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ ਸਹਿਤ (ਫਰਨਿਸ਼ਡ) ਮਕਾਨ ਹੀ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਮਿਲੇ। ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਅੱਸਤਨ ਇਕ ਵਾਰੀ ਅਸੀਂ ਟੀਮ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਕੋਲ ਜਾਈਏ। ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਕੱਪੜੇ ਰੱਖਣ

ਵਾਲੀਆਂ ਅਲਮਾਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਲਮਾਰੀਆਂ ਖਰੀਦਣੀਆਂ ਪਈਆਂ (ਕਾਫ਼ੀ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਰੀਆਂ) ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਵਾਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ, ਕਈ ਵਾਰ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਛੱਤ ਤਕ ਚੜ੍ਹਾਉਣੀ ਔਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ! ¹²ਲੂਕਾ 5 ਦੀ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਆਇਤ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 'ਕੋਠੇ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਅਤੇ ਖਪਰੇਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਉਹਨੂੰ ਮੰਜੀ ਸਣੇ ਲਮਕਾ ਦਿੱਤਾ' (ਆਇਤ 19), ਜੋ ਛੱਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਵਿਚ ਜੋ ਵੀ ਸਮਾਨ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਚਾਰ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਤਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਛੱਤ ਉਧੋੜਨੀ ਪਈ ਸੀ। ¹³ਮੈਂ ਇਹੀ ਸੋਚਿਆ ਹੋਣਾ ਸੀ ਕਿ 'ਇਹਦਾ ਖਰਚਾ ਮੇਰੇ ਘਰ ਮਾਲਕ ਦੇ ਬੀਮੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟਿਆ ਜਾਊ।' ¹⁴ਜੇ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਖ਼ਾਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣੇ ਤੇ ਬੁਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਚਨ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ 'ਮਹਿੰਗਾ' ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸੰਕੇਤ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਦੂਸਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: 'ਜੇ ਚਾਰ ਬੰਦੇ ਮਿਲ ਕੇ (ਦੋ ਜੋੜੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ) ਕਿਸੇ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੀ ਇਸ ਸਭਾ ਦੌਰਾਨ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਲੈਆਉਣ? ਕੁਝ ਲੋਕ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਇਸ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਸੁਝਾਅ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।' ¹⁵ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੀ ਛੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਆਉਣ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ¹⁶ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਹੁਣ ਫ਼ਰਸ਼ ਤੇ ਦਰੀਆਂ ਵਿਛਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸੌਂਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਸੌਣ ਵਾਲੀ ਦਰੀ ਦੇ ਬਜਾਏ ਕਸਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਦਰੀ ਨਾਲ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਜਿਸ ਵੀ ਦਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋਣ ਉਹੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵਰਤੀ ਜਾਏ। ¹⁷Teknon ਉਹ ਮੂਲ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਹਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇੱਥੇ 'ਪੁੱਤਰ' ਹੋਇਆ ਹੈ। ¹⁸ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਰੇਖਾਕਿਤ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਟੈਲਿਕ (ਤਿਰਛੇ) ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਯੂਨਾਨੀ ਲੋਕ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਢੰਗ ਵਾਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ¹⁹ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਹ ਇਕ ਆਮ ਧਾਰਣਾ ਸੀ (ਅੰਯੂਥ 4:7; 27:5-10; ਲੂਕਾ 13:4; ਯੂਹੰਨਾ 9:2)। ਕਈ ਵਾਰ ਪਾਪ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਕਸ਼ਟ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਏਡਜ਼, ਪਰ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਵਿਚ ਸਰੀਰਕ ਕਸ਼ਟ ਦਾ ਉਹਦੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਹੋਵੇ। ²⁰ਕੁਝ 'ਸੁਪਰਸਟਾਰ' ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ, ਸੁਣਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਪੂਜਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੂਜਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ²¹ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਹਸਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਜੋੜ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ: 'ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉੱਥੇ (ਨਾਲ ਦੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ), ਅਜੇ ਵੀ ਬੰਦਗੀ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਲੋਚਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਲੱਭਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।' ²²ਗ੍ਰੰਥੀ ਲਈ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ "scribe" ਅਤੇ "scribble" ਆਪਸ ਵਿਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ²³ਲੂਕਾ 5:17 ਵਿਚ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਗਲੀਲ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪਿੰਡ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਆਏ' 'ਕਈ ਫ਼ਰੀਸੀ ਅਤੇ ਤੁਰੇਤ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ' ਉੱਥੇ ਹੀ ਸਨ (ਤੁਲਨਾ ਲੂਕਾ 5:21)। ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕੱਢਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 17:11)। ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਾਂਗ, ਅੱਜ ਵੀ ਬੁਠੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:1)। ਜੇ ਕੁਝ ਇਹ ਲੋਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਸੱਚੇ ਮਨੋਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਠੀਕ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ²⁴ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਯਿਸੂ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਗੱਲ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਜੇ ਕੋਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ²⁵'ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ' ਸ਼ਬਦ ਇੰਜੀਲ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਅੱਸੀ ਵਾਰ ਅਤੇ ਮਰਕੁਸ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਚੌਦਾਂ ਵਾਰ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਰਕੁਸ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਹੈ। ²⁶ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ²⁷ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਇਸ ਮੌਕੇ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਦੀ ਫੜ੍ਹੀ ਗਈ ਔਰਤ (ਯੂਹੰਨਾ 8:11) ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਡਾਕੂ ਨਾਲ (ਲੂਕਾ 23:43)। ²⁸'ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ' ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਇਹਨੂੰ ਬੁਠਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ²⁹ਸਭ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੌਜੂਜੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੇ 'ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ' ਕੀਤੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ³⁰ਮੌਜੂਜੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਲੋੜ ਮੁਤਾਬਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਗਾਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।